

דולי : (א) כיצד איכל מפרסם את כתבתו, אם אינך רוצה שאצין כל פרט אישי עליך ? (ב) על חברתך המורה יהיה לכתוב מכתב משל עצמי. מה אני מניחה שהיא יודעת לכתוב. ובכך, אם עודך רוצה שאפרסם את מכתבך, הואילי נא להרשות לי לפרסם דבר או שניים אודותיך.

נחמד, חייל וקיוצניק

נערונת בת 17.5, שאני מציינת בזה (918/604) סבורה כי התכתבות היא עניין מסקרן ומזרחי ועל כן יש ברצינות לעשות זאת עם חבור צעיר, חייל, שריצה, לא דוקא יפה, אבל נמרץ, רציני כומן הנכון ולא רודף אחרי כל שפת... הבהרמו ופוסים קיוצניק. — שלא יהיה סלוגן. בזאת לא נסתממה רשימת התכונות ההכרחיות שלו. היא מוסיפה כי עליו להיות גם כחולשיניים, ושיאבה מילונים. כן, וגם השכלה תיכור. נית היא אינה רוצה לומר דבר על עצמה פרט לעובדה המרבת בעד עצמה שהיא בת 17.5, תלמידת נימסית-ערב.

חולשה בלונדית

(918/605) דואג לעצמו. כבר לימות החופש המרבים והולכים. הוא בן 18.5, תלמיד השמינית בבית הספר המקצועי. הוא טוען שיש לו חולשה בלונדית. ועל כן רצוי כי הכותבת אליו תהיה כולו ונב בעלת חיוניות נאה, משום שיש ברעתו, ברבות הימים, להכירה. עליה להיות פרט לכך, ונשכח תלאיב או רמתיו. הוא סבור כי יוכל לעניין אותה בנושאים האהובים עליו שהם: מוסיקה, תיאטרון וסרטים טובים. לא איכפת לו אם תהיה סלונת או לא, ובכלל לא נדרגית יתר על המידה.

דברי הבאי, בשביחה

היא (918/606) ילדת הארץ, בת 20, בעלת השכלה תיכונית, סימפסית למדי (לדבריה) ומתענינת בכל דברי הבאי המתרחשים בעולם (ספרה) רק שמא תוסף בסוף את "הזה". זה כל מה שהוואלה למספר. אני מוכנה ללדת טוד נוסף ולומר שהיא ירושלמית. ובכך, בחורים ?

כל נערה...

(918/608) אומר לי שיוכל לעניין כל נערה שנילה לא יעלה על 13-15 ולא סחות מ-13. הוא עצמו בן 15. תלמיד הששית. על הנערונת שתכתוב אליו להיות, קצת רצינית ונחמדה, ובעת הצור רד בעלת הומור.

מי מבין מי יודע ?

חוש ההומור המצומצם שלו לא עזר לי להכין את מכתבו של (918/607), ועל כן אני מפרסמת אותו במלואו, אולי אתן הצעירות והפקחות ממני, תוך כלנה להכינו ולהעריכו.

תהיה הצעירה (עד כ"ב שנים) אשר ברוב כשרונה הכתיבית, תיאת להתמודד עם צעיר כ"ב שנים, בן הצפון הישראלי חרוק, על הנושאים הבאים : (א) יחסי חברה, (ב) אישי ציבור, (ג) דרכו של "העולם הזה". לאחר שתימצא הצעירה המוכשרת, תוכל הממטרות והיכרות זו לכלול בתוכה, זוג נוסף של צעירים בעלי כשרון וניל דומה.

רם מיץ ענבניות ומדע

שני רעים בני 18, המסיימים השנה את לימודיהם בשמינית, (918/608) ר"ר צים להתכתב עם שתי יערות המטרות בעלות חוש-הומור. עליו היכרות להיות מעל לגיל 18, וכמובן, כדי להוכיח שיש להן דע. עליהן לצרף את המנוחותיו. הצעירים בעלי המושגים האלה על דם ונזע אומרים כי הנושאים המעניינים אותם הם: ספרות, תיאטרון, קולנוע, פסיכולוגיה, סולייטיה ומדע.

סליחה, טעות בכתובת

תמר, אינני משרד לאינפורמציה, עוד מעט תשאלו אותי על תנאי האקלים והי צמחייה במצאצקה, כתבות של קורסים למכוניות-כתיבה, תרופות בעד (ונגד) החזיה.

נערתו של יידי היא נערתו

נחמה, בחור עדין והגון, האם מנצל הוא את העדו של הטוב ביידי, כדי לחזר ולענוב על נערתו ? לפי דבריך הבינותי שלא היה זה פליטת קטן וחתי משמש מצידו, כי אם התנפלות על צני-עודו. אינך צריכה לספר על כך לארר סד, הכל לקלל ידיות של שנים. אולם אמרי לי, האם לא עודדת אותו במצעת ? התעלמי מכל האפיוורה בעידות וב-מקט, ועל תשחקי את תפקיד התמימות הנפועת.

מי כל הפונים - אני בכל עניין שואה, לצרף 600 פרוי-פה בכורים.

דרכי אדם ההורים התגודו

אבל אני אוהב את ישראל ! בקעה לפתע זעקת-שבר מתא הטלפונים לשיחות-חוץ שבכית-הדואר המרכזי בתל אביב. שבעת הממתניים לתורם בחוץ ניסו להחזיר את מבטם מבצע לזכוכית האטומה של התא, אולם הפעם מילאה הזכוכית את תפקידה. רק לאחר רבע שעה של יכבות תחנונים וקריאות-כעס, יצא מהתא נער כבן 18, כשעיר ניו ונפוחות מבכי. הוא פנה לאשנב תפקיד ושילש לידו סכום של 147 ל"י, מחיר שיחה של עשרים דקות, שניהל עם אימו בבוסטון, ארצות הברית. לבקשת כתב העולם הזה סיפר הנער את סיפורו :

שמי סטיפן וויסברג, בן 18 וחצי, נולדתי בבוסטון, ואני בן-יחיד להוריי. הוריי הם עורכידיו העוסקים במקצועם בבוסטון הזה שנים. בבוסטון סיימתי את למודי השנה ה' ראשונה של מדעי היהדות באוניברסיטה היהודית במקום.

בספטמבר 1954 הגעתי ארצה לסירור של חצי שנה עם תנועת הבונים, במטרה ללמוד ולהכיר את הארץ ויושביה. שלחו אותנו לכפר בלום, שם עבדנו חצי יום וחצי יום למדנו. כאן גם פגשתי את שרה (23), נערה יהודית משכילה וחיונית. לא הפרש הגיליים,

דיילת פלשר (שניה מימין) ומתחרות במירוץ-סוסים

גבירות אינן יוצאות ללא ליווי

ולא מוצאנו השונה, הסרעו לנו להתאהב איש ברעותו.

הודית ואמריקאי. כשראיתי אחר חודשים מספר כי טילונו בארץ מתממהה מכרתי את מצלמתי, ויחד טילנו במשך שבועות לאורכה ולרוחבה של ישראל. אז גם החלטנו להישוא. שיגרתו הביתה מכתב בו הודעתי על החלטתי לשאת את שרה ל- אשה ולהישאר בארץ.

אחרי יומיים קבלתי מברק דחוף מבוסטון : בשורת גרמה לאבי התקפלות מסוכנת, ואני נדרש לחזור מיד הביתה. גייסתי את כל כספי וכספה של שרה. לקחתי הלוואות מחברים, ירדתי לתלאיב והתקשרתי בטל-פון עם בוסטון. אימי הפצירה בי לחזור. ככתה, התחננה שלא אזיה פויו בהחלטותי. אך אני אמרתי לה רק כי אני אוהב את שרה ואת ישראל.

תוצאות השיחה היקרה : הורי סטפן ישלחו לזוג שני כרטיסי-טיסה לבוסטון, הפצים להכיר את הכלה המיועדת. סטפן מצידו הבטיח : "לא נשהה בבוסטון יותר מאשר חודשים מספר. החלטתנו נחושה — לחיות בישראל !"

חופשה בכלא

פניה של שרה לבני, אחות בבית החולים אסף הרופא בצריפין, הביעו מבוכה כשהגרי בשר לגוריים שלמה (26). תישבת מתנה ג' בכאר יעקוב, את התינוקת אותה ילדה ג'וריים שעה אחת קודם. התינוקת היתה חסרת עיניים.

ג'וריים, אם לשני ילדים בריאים, הקריבה את התינוקת לפיטמת שדה, המשיכה להניקה בלי לומר דבר. אולם שעה קלה לאחר מכן, כשחזרה האחיות ולקחה את התינוקת מידה, גילתה כי אין בה רוח חיים. משטרת ראשון לציון נקראה לחקירה. אי

אפשר היה להוכיח מאומה, אולם ג'וריים שחופשת-הלידה שהעניק לה החוק היתה החופשה הראשונה מעמלה היומיומי בה זכתה מאז עלתה המשפחה מעירק לפני שלוש שנים, הוכרחה לבלות חופשה זאת בין סורגי הכלא.

במתנה ג' בכאר יעקוב, יושב האב, יעקב שלמה, מחוסר עבודה המתפרנס על עבודת דחק, מצפה על שני בניו הפעוטים למשטתה של אשתו.

דרכי חיים הלכה לעשה

לפני שבועיים ניצבו שלושה עברייני תנועה בבית-המשפט השלום בסבריה, הא' זינו לפסקידן מיוחד במינו : השופט הטיל עליהם לענוד משך שבועיים שרחלים לבנים של שוטרי-תנועה, להשיגה משך שעתיים ליום על התנועה במרכזים שונים של העיר. היה זה פסקידן מקורי נוסף של שופט השלום הנודד (כבריה, צפת, עכו ונצרת), יעקב בריזאב. פסקידן אחרים של השופט חובכי-הצדק המוחשי :

- אדם שהיכה את אשתו נתחייב לי הביא לה פרחים משך חודשיים (העולם הזה 903).
- צעיר שליכלך מכונית של אדם, אשר סרב לקחתו בטרמט נתחייב לנקות את ה' מכונית פעם בשבוע, משך שלושה חודשים.
- מישהו חולל מהומה בתור לקופת-חולים, פסקידן : הוטל עליו לשמור על התור משך שבועיים.
- ילד, אשר שיחק ברחוב ללא השגחה, כמעט וגרם על ידי מכונית. העונש : אימו של הילד נתחייבה לשמור על הילדו על החזורים מבית-הספר מדי יום ביזמו, משך חודש.

- באחד הימים הובאה לפני בריזאב מגדת-עמידות שנאשמה בהוצאת כסף ב' טענות שוא. טענה האשה : "כבוד השופט, אני באמת יודעת את העתיד". חיך בריזאב : "התוכלי לחזות מראש גם את פסקידן ?" מגדת-העמידות נשתתקה במבוכה. פסקידן : חודשיים מאסר על תנאי שהיא לא תעבור עבירה דומה במשך שנתיים.
- איש מעבריינים אלה לא שב להופיע לפני בריזאב.

כל ישראל אגדות מחכות

בנהריה נפתח השבוע, לראשונה בישראל, בית-ספר מקצועי לאופים ויטבחים, שהציג עם פתיחתו תערוכה של תמונות וסלסים עשויים ממאציפאן ועוגות היכולות תמר-נות של סיפורי אגדות, המכחנות לימי הולדת לילדים.

היסטוריה תלאיבית

ביוזמת מחלקת החינוך של העירייה, למדו מן השנה הבאה ואילך, תלמידי הכיתות ה' גבוהות בבתי-הספר העממיים בתלאיב מק ציוד חוש : תולדות תלאיב, בעזרת ספר לימוד שיערך לידי יוסף אריאב ויכלול קטעים אודות תלאיב-יפו מימי המצרים הקדמונים עד היום.

תיאטרון וספורט

לאחר הצלחתו של מוסד תלים — תיאטרון למעברות — יומו השבוע, יושבי-ראש המרכז לתרבות של ההסתדרות ישעיהו אברך, ושר החינוך לשעבר זלמן שור את הקמתו של מוסד מקביל בשם סל"ע — ספורט לעולים — שידאג להמצאת ציוד ספורטיבי ומדריי כים למושבי העולים.

הארץ

צרכנים רבים מתחרים את הדדים ל' חמום מחיץ לשעות המותרות (הארץ). בתיה הויפטמן, רמת-גן

מקורי-ניקה בלתי-חוקי. אשה בת 4, אם לשני ילדים, שהתגרשה לא מזמן מבעלה. (ידיעות אחרונות).

רחל הינריך, ראשון לציון

... בן ה' 1 ? ממשתלת הולנד תתן אשראי לזונות ה' צעירים (על החשמר).

דינאל הוכשטיין, תלאיב

ותנבה מס' טשעוועים או סט' הכנסה ?